

Mededeelingen van de Nederlandsche afdeeling van het Britisch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap

<https://hdl.handle.net/1874/234777>

mm 11235

Bz 1890 *I* 38

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT



3453 4895

Mededeelingen van de Nederlandche Afdeeling
VAN HET
BRITSCH EN BUITENLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP.



Inhoud.

Nederland als schadepost op de Balans van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap.

De jaarlijksche algemeene vergadering van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap gehouden te Londen, op 7 Mei 1890.

Verslag van de eerste algemeene vergadering van de Nederlandsche Afdeeling van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap.

Mededeelingen van den heer Grelinger, agent van het Britsch en Buitenlandsch Bijbel Genootschap.

MEDEDEELINGEN

VAN DE

NEDERLANDSCHE AFDEELING

VAN HET

BRITSCH

EN

BUITENLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP.



NEDERLAND ALS SCHADEPOST OP DE BALANS VAN HET BRITSCH EN BUITENLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP.

Geboren uit de dringende behoefte, die zich op het laatst der vorige eeuw, bij de arme bevolking van Wales naar het bezit van Gods Woord openbaarde, doch daarbij van meetaf beziel met liefde ook voor de belangen van wat buiten eigen erf lag, heeft het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap eerst dertig jaren na zijne oprichting in 1804, aan deze ruimere opvatting van zijn taak gevolg kunnen geven.

Dit geschiedde voor Zuid en Noord Nederland in 1835 toen het Genootschap den heer W. Pascoe Tiddy, tot Agent voor België aanstelde.

Tiddy vond daar een nog onontgonnen veld. Bijbels waren er slechts uit Noord Nederland te verkrijgen en met hoe groote opoffering dat gepaard ging, bleek onder meer, toen men Tiddy een Bijbel toonde waarvoor niet minder dan ééneentwintig gulden betaald was. Twaalf behoeftige dorpelingen hadden het geld bijeengebracht en een hunner was daarop naar ons land gegaan om het zoo hoog gewaardeerde boek te halen. Het exemplaar aan Tiddy getoond, wordt nog bewaard in de bibliotheek van het Genootschap.

De uitnemende vruchten die Tiddy op zijn poging tot Bijbelverspreiding door middel van colportage, in het Zuiden mocht zien, deden hem ook op het Noorden het oog vestigen. Bij een bezoek in het voorjaar van 1842 ten onzent gebracht,

werd hij hierin aangemoedigd en dra trok men hier onder zijne leiding aan het werk.

Een drietal personen bood zich aan als colporteurs. Met twee anderen, die reeds in België eenige ervaring hadden opgedaan, werd de arbeid aangevangen.

Ook hier was de uitkomst verrassend.

In 14 weken werden 12000 exemplaren van de Schrift verkocht.

Brieven uit dien tijd schilderen de geestdrift waarmede de gelegenheid om voor weinig geld in het bezit van een Bijbel te komen, zoo door Roomschen als Protestanten werd begroet.

Wij laten hier eenige volgen.

Rotterdam.

„Dingsdag begon de hollandsche colporteur, vergezeld van een uit Brussel, zijn tocht door de stad: in vier dagen verkocht hij 274 Bijbels. Heden was de afzet 100 exemplaren reeds vóór den namiddag: de lieden zonden naar de woning van den colporteur, om Bijbels te koopen.“

Amsterdam.

„De verkoop neemt hier zulk een vlucht, dat mijn voorraad spoedig uitgeput zal zijn. Een colporteur verkocht gisteren 376 Nieuwe Testamenten — benevens 19 roomsche Bijbels.

Zaterdag bleef onze colporteur te huis, daar hij geen N. Testamenten meer had;

de lieden vervoegden zich toen aan zijne woning, reeds des morgens vóór 8 uur tot ná middernacht. Ruim een honderdtal exemplaren van gedeelten der H. Schrift werd op die wijze geplaatst.

Het is mij niet mogelijk de geestdrift te beschrijven die onder alle klassen der bevolking heerscht. Wij hebben een tal van bestellingen die wij niet kunnen uitvoeren. Een ieder is verwonderd en verheugd over den uitslag."

De heer Tiddy zelf schrijft:

„De verkoop aan de Dépôts gaat alle verwachting te boven. In één week verkochten wij 2250 exemplaren van verschillende soort en de vraag waaraan wij door gebrek aan voorraad niet konden voldoen, beliep bovendien een duizendtal. In vijf weken werden 10000 exemplaren verkocht, waaronder 600 aan de Bijbelvereeniging te Nijmegen. Hadden wij over 20000 exemplaren meer kunnen beschikken, wij hadden ze zonder moeite alle geplaatst."

Een predikant te Rotterdam schrijft in 1845.

„Sedert jaren is er niet zulk een dorsten naar Gods Woord aanschouwd, als thans door de bemoeiingen van uw Genootschap is opgewekt. De verkoop van duizende Bijbels gedurende de laatste 12 of 15 maanden bewijst dit: het is een oorzaak van vreugd te weten dat die duizende hun weg gevonden hebben onder alle klassen der bevolking, bij rijk en arm, bij jong en oud, bij Protestant en Catholiek, bij priester en leek."

Een zevental jaren ging dit zoo voort.

In 1845, toen hier onder Tiddy's leiding twee jaren gewerkt was, waren 46155 exemplaren verkocht, het jaar daarna 76515! In die zeven eerste jaren bedroeg de verkoop 260000 exemplaren, waarvan 50000 aan Roomschen.

Sedert kwam er in de aanvraag eenige achteruitgang.

Drieërlei oorzaak was hierbij in 't spel.

Allereerst de tegenstand die van roomsche zijde opkwam. Vooral nadat de Bisschop van Dardanie twee mandementen had uitgevaardigd, waarbij hij den arbeid van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap op het hevigst veroordeelde, kreeg men de roomsche geestelijkheid tegen.

Met den verkoop aan roomschen had het zoo goed als uit.

Daarbij kwam een zekere gejaagheid bij vele aanvragers. Men wilde dadelijk geholpen en nu werd wel met spoed opklaar na opklaar ter perse gelegd, doch deze spoed moest uiteraard getemperd door de eischen eener zorgvuldige bewerking en dan geschiedde het wel eens, dat als eindelijk de opklaar gereed was, men te laat kwam. Het gunstige oogenblik was voorbij, het wachten had de geestdrift afgekoeld. En eindelijk moet hier als oorzaak van vermindering van aanvraag die het Britsche Genootschap ondervond, nog gewezen op iets waarover het zich, op zichzelf genomen, eer te verheugen dan te bedroeven had. Juist zijn arbeid toch had het Nederlandsche Bijbelgenootschap geprikkeld tot meerdere activiteit en gedrongen om met de buitenlanders te wedijveren.

Men had van Tiddy's arbeid geleerd en wilde het geleerde in toepassing brengen.

In het Nederlandsche Bijbelgenootschap gingen stemmen op voor het verbeteren van den vorm der Bijbels en het verlagen van den prijs. Ook de wijze waarop Tiddy liet werken en waardoor zijn Genootschap zulk een goede plaats in het hart des volks had gekregen, werd als voorbeeldig geroemd. Doch ook hier bleek, dat de kennis van een betere theorie nog niet altijd leidt tot een betere praktijk.

Het is niet onbelangrijk uit de verslagen van het Nederlandsche Bijbelgenootschap

dier dagen, den indruk waartenemen door Tiddy's optreden in Nederland gemaakt.

Zij verhalen o. m. van 'een voorstel door hem gedaan, om het Nederlandsche Genootschap bij contract van hollandsche en fransche Bijbels, volgens de Staten vertaling en die van Martin, fraai van druk, op goed papier en deugdelijk van band, te voorzien. Te Brussel zou hij die voor bijzonder lagen prijs doen drukken en binden. Tiddy verzekert hierbij, dat hij met zijn colportage het Nederlandsche Genootschap volstrekt niet wil tegenwerken en voegt er aan toe, dat hij den heer M. I. Chevallier, Amanuensis van het Nederlandsche Genootschap verzocht heeft, zich te belasten met het houden van het Bijbeldepôt dat het Britsche Genootschap in de hoofdstad wil vestigen.

Men ziet Tiddy wil samenwerking.

Zijn voorstel wordt ernstig overwogen. De exemplaren die hij aanbiedt zijn voortreffelijk. Ingaan op zijn voorstel zal tot een aanzienlijke besparing van kosten leiden en toch... na rijp beraad besluit men vooralsnog van Tiddy's aanbod geen gebruik te maken.

Ook de verslagen der afdeelingen zijn hier leerzaam.

Zoo schrijft de afdeeling Rijsoort:

„Verschillende oorzaken maakten het moeilijk de zaak te bevorderen, terwijl daarbij gevoegd kan worden de goedkoope verkoop van Bijbels en Nieuwe Testamenten van het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap.”

De afdeeling Doetinchem meldt: dat haar toestand niet gunstig geworden is en geeft als een der oorzaken op: de werkzaamheden van het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap in ons land.

Ook uit Drenthe wordt den verkoop van Bijbels tot geringe prijzen, door het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap gemeld.

Alleen de afdeeling Zeeuwsch-Vlaanderen bericht dat zij bij den Depositaris van

het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap Middelburg vele Nieuwe Testamenten heeft aangekocht en wederom tot geringen prijs afgeleverd.

Uit dit alles blijkt hoe het Britsch Genootschap van meet af geen tegenwerking van het Nederlandsche bedoeld heeft, maar tevens wat dank Nederland aan dit Genootschap sedert Tiddy hier in 1843 optrad, op het stuk van Bijbelverspreiding verschuldigd is.

En ook toen Tiddy naar Engeland terugkeerde droeg zijn Genootschap zorg, dat de door hem aangevangen arbeid ten onzent werd voortgezet.

In het jaar 1854, waarin het Genootschap zijn vijftigjarig bestaan mocht vieren, ontving Nederland even als andere landen, een geschenk van 7320 Bijbels. Hiervan zijn toen 5231 exemplaren kosteloos uitgereikt aan 99 scholen, bezocht door 9400 leerlingen, die gezamenlijk slechts in het bezit van 1656 exemplaren waren. Onder deze scholen waren er 36 met 3000 leerlingen waar niet één Bijbel werd gevonden.

Zeër aanzienlijk zijn de uitgaven die het Genootschap zich ten behoeve van Nederland heeft getroost.

Wel daalden deze uitgaven in de laatste jaren, maar bedroegen nog over het jaar 1888—89:

Gedrukte Bijbels.....	£ 2183. 2.4
lohaalhuur en andere kosten	
van depôt.....	„ 394.18.7
salaris en reiskosten colport. „	47.13.4
salaris en reiskosten Agent. „	252. 4.5
	£ 2877.18.8

Hiertegen komt als opbrengst

van verkochte Bijbels..	£ 1998. 6.4
Alzoo een slechte post van.	£ 879.12.4

Mag deze schadepost op de Balans blijven?

Mag dit, waar het Genootschap in zijn laatste boekjaar de ontvangsten door

een uitgave van £ 14000 ziet overschrijden?

Mag dit, waar nog zoovele landen geheel of gedeeltelijk van Bijbelverspreiding zijn verstoken?

Raakt dit niet de eere van Nederland?

Daarbij komt, dat men in Engeland het onhoudbare van zulk een toestand is gaan inzien.

Reeds voorlang toch is het Bestuur van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap bedacht op beperking van zijne bemoeiingen in landen, waar de verspreiding van de Heilige Schrift aan inheemsche krachten kan overgelaten.

Zoo deed het Genootschap reeds tegenover Zweden en Zwitserland.

Het Zweedsche Bijbelgenootschap en de Nationale Evangelisatie vereeniging namen het werk geheel over en al wat het Britsch Genootschap in Zwitserland nog doet, bepaalt zich tot de goedkoopere levering van Schriftexemplaren aan plaatselijke vereenigingen.

Zoo wilde men ook tegenover Denemarken doen, doch op een verzoekschrift door 9000 Deensche burgers tot het genootschap gericht, waarin zij den wensch uitspraken, dat het zich althans voorloopig niet terug zou trekken, besloot men nog te wachten.

En nu ligt Nederland aan de beurt.

Volgens het laatst verslag is de vraag overwogen of het Genootschap ook in Nederland zijn taak niet als geëindigd mag beschouwen. In het voorjaar van 1889 zond het Genootschap dan ook de heeren T. I. Wood en W. M. Paull als afgevaardigden naar ons land om zich van den stand van zaken op de hoogte te stellen.

De overtuiging dat althans de geldelijke steun van het Britsche Genootschap kon worden gemist is toen eer gesterkt dan verzwakt.

Hiertegen kan dan ook niets worden aangevoerd.

De schadepost van £ 879.12.4 is een schandepost voor Nederland.

Doch er is iets anders.

De zedelijke steun van het Britsch Genootschap kan nog niet worden gemist.

Het is toch een algemeen bekend feit, hoe ons volk aan dit Genootschap nu eenmaal zijn vertrouwen heeft geschonken, aan de uitgaven van dit Genootschap bizonder is gehecht en naar de Bijbels van dit Britsche Genootschap bij voorkeur vraagt.

Ook hiermede zijn de heeren Wood en Paull bij hun bezoek ten onzent in kennis gesteld en toen heeft het Bestuur van het Britsche Bijbelgenootschap besloten zich nog niet terug te trekken.

Dit besluit is echter genomen onder één beding en wel dat men zou afkomen van de schadepost.

Het Britsch Genootschap heeft steeds met blijmoedigheid zijn offervaardigheid aan Nederland betoond. Maar het kan, het mag niet langer voortgaan.

Van wat groote beteekenis de arbeid des Genootschaps hier nog altijd is, blijkt uit het feit, dat in het laatste boekjaar alleen in Nederland 16488 Bijbels en 11290 N. Testamenten zijn verkocht.

Het doel dat wij ons dus voorstellen en waarvoor wij uwe medewerking vragen is:

1^o bevordering van het werk der Bijbelverspreiding;

2^o. dit te doen door het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap in zijn arbeid ten onzent te helpen;

3^o. te zorgen dat Nederland niet langer als schadepost op de Balans van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap voorkome.

Een volgende maal hopen wij den arbeid van het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap in onze Oost-Indische koloniën te bespreken.

H. W.
W. G.

BERICHTEN.

De jaarlijksche algemeene Vergadering van ons genootschap werd den 7^{de} Mei te *Londen* gehouden in den bekenden Exeter Hall. Des morgens te elf uur, toen zij door den voorzitter de graaf van Harrowby werd geopend, was de groote bovenzaal geheel bezet, aan het einde waren er vele onder de aanwezigen, die verklaarden, dat deze samenkomst een der beste was, die door het Bijbelgenootschap waren gehouden. Zeker hebben de woorden der sprekers daartoe het meest bijgedragen en voor allen, die in haar gezegend werk, de verspreiding van Gods dierbaar woord over geheel de aarde willen mededoen, is het van belang te weten in welken geest het geschiedt door van de toespraken een en ander te vernemen. Achtereenvolgens werd het woord gevoerd door den voorzitter, den aartsbisschop van York, de Heeren predikanten F. W. Macdonald, C. H. Spurgeon en J. Mc. Neill. 1)

De toespraak van den voorzitter was vooral belangrijk van inhoud. Hij wees er al dadelijk op, hoe verblijdend het was, in een tijd waarin de goddelijkheid van het gewijde Bijbelboek van zoo vele zijden werd aangevallen zulk een groote schare te zien samenstroomen, waar het de verspreiding daarvan gold. Hij zou ditmaal niet vele bijzonderheden van onzen arbeid mededeelen, maar op eenige hoofdzaken wijzen, die in het jaarverslag worden omschreven.

Het afgelopen jaar was buitengewoon voorspoedig geweest. De pogingen om

voor het oude gezelschap jonge vrienden te werven waren met het schoonste gevolg bekroond. Het bleek, dat er niets meer noodig was, dan de zaak meer algemeen bekend te maken, om voor haar vele harten te winnen. De vrijwillige contributiën en giften namen dan ook algemeen toe. Toch is er meer geld noodig; vooral om den Bijbel in hun eigen taal te brengen aan die volken, die nog van den onschatbaren zegen zijn verstoken.

Ons werk breidt zich voortdurend uit. Twee nieuw benoemde secretarissen zijn ijverig bezig. Het maandblad wordt in 20000 exemplaren verspreid. Zeer merkwaardig was hetgeen op de Tentoonstelling geschiedde, waar haar uitgaven werden te aanschouwen gegeven en gedeelten der Schrift aangeboden aan hen, die ze verlangden; 270,000 stuks werden op die wijze verspreid, waarvan de eeuwigheid de vruchten zal openbaren. De waarde onzer werkzaamheden voor de kennis der talen wordt meer en meer in geheel de wereld op prijs gesteld, en ik vermeen, dat wij het verwonderlijke feit, dat de Heilige Schrift in 300 talen werd overgezet niet genoeg kunnen waardeeren. Ook hierin gingen we onzen ouden gang. Belangrijk was vooral de vraag naar Bijbels in de drie Latijnsche Landen, Frankrijk, Italië en Spanje. De colporteurs, die in ieder deel des lands met het volk in aanraking komen en het best in staat zijn het te leeren kennen, vinden, dat het meer en meer vervreemdt van de Roomsche Kerk. Hoe treurig dit zij van den eenen kant, het opent aan den anderen de deur voor het verkoopen van den

1) Men vindt de toespraken in hun geheel in het Juninummer van: The Bible-Society Monthly-Reporter, uitgegeven door het Br. en Buit. Bijbelgenootschap.

Bijbel, waarin de bevolking meer en meer lust vertoond. De verbittering jegens de priesters neemt toe, innaar die tegen de godsdienst vermindert. Het onderwijs is in Frankrijk en Italië zeer verbeterd, maar zonder de minste godsdienst, daar de onderwijzers zelve ongelooovig zijn.

Een ander verblijdend feit is, dat in sommige Europeesche landen het volk den arbeid voor eigen rekening voortzet. In zulk een geval trekken wij ons terstond terug. Zoo geschiedde het in Zwitserland. In Duitschland was de vraag naar den Bijbel grooter dan ooit te voren, 45000 werden er meer verkocht dan in het vorig jaar. Datzelfde Duitschland dat door zijn afbrekende kritiek het gezag des Bijbels zoozeer heeft bestreden, betoonde buitengewonen ijver om het woord Gods te brengen in ieders bezit.

Een ander feit verdient niet minder onze belangstelling; onze voortreffelijke uitgever en secretaris, Dr. Mighs werd naar China afgezonden, welk ongemeen uitgebreid gebied zijn diensten in dezen tijd vooral noodig heeft, nu de Bijbelverspreiding er zoozeer toeneemt. Op ditzelfde tijdstip wordt in Shanghai een congres gehouden van alle protestantsche zendelingen, ten einde de beste middelen te bespreken, om dit groote doel te bevorderen. Dr. Mighs, die het bijwoont zal vooraf trachten licht te verkrijgen omtrent de vraag, welke vertaling voor dat onmetelijke rijk het best geschikt is tot verspreiding? Na China hoopt hij Japan te bezoeken, 't welk ook zoozeer onze aandacht verdient.

Wanneer men op de groote bewegingen, let die thans in de Mohamedaansche en Heidensche landen worden waargenomen, moet men gevoelen, hoezeer deze onze hartelijkste belangstelling verdienen. Europa komt meer en meer in aanraking met honderde millioenen, die zonder Christus voortleven. De gevolgen daarvan zijn niet te voorzien; doet het Christendom niet zijn invloed

gelden, Europa zou daardoor te grooter schade lijden. Kunnen wij in de Latijnsche landen met Bijbelvertaling het meest winnen, in de overzeesche gewesten schijnt het mij beter de voetstappen der zendelingen te volgen. Wij vragen daarvoor om de noodige fondsen, om overal den soldaat, den reiziger, den koopman op de voeten te volgen met de boodschappers die de Heilige Schriften verspreiden.

Dit is de wijze, waarop wij steeds hebben gehandeld, wandelend in de voetstappen onzer vaderen, die ons zijn voorgegaan in het brengen van den Bijbel aan iederen mensch, wetende, dat hij voor alle geslachten en natiën geschikt en bestemd was. Volgens dit beginsel gaan wij voort te werken; 50 jaren hebben er ons van overtuigd dat het proefhoudend is. Wij wenschen hun geloof na te volgen tot ons einde, en dan het heilig werk over te geven in de handen der zonen, die na ons zullen komen.

Dr. J. SHARP bracht een kort verslag uit van hetgeen in het afgeloopen jaar is gedaan, waaruit o. a. bleek dat de ontvangsten, verkoop van Bijbels en giften £ 212,077, de uitgaven £ 227,566,08 bedroegen zoodat hierop een tekort is van £ 15,488. De giften in Engeland en Wales waren £ 1,022,115 meer dan het vorig jaar. Het getal Bijbels, N. Testamenten en gedeelten der Schrift dat werd verspreid klom tot 3,792,263, zijnde 115,959 meer dan in 1888/1889.

De aartsbisschop van York begon met op Engelsche wijze als motie (resolutie) voor te stellen, dat het verslag zoude worden gedrukt en het bestuur voor het volgend jaar zou bestaan uit de Heeren wier namen werden opgenoemd, met vrijheid openvallende plaatsen aan te vullen.

In eene welsprekende redevoering deed hij daarna uitkomen, dat het Br. en

Buit. Bijbelgenootschap een groot boekhandelaar is, en als zoodanig schijnbaar niet voorspoedig omdat de ontvangsten niet zijn toegenomen, 't geen echter enkel het gevolg is van de altoos mindere bate van legaten. Hieromtrent treft men echter nergens in verslagen of mededeelingen eenige bezorgdheid aan. De hoofdzaak is, dat wij in de laatste tien jaren onbegrijpelijk zijn vooruitgegaan en dit in elk opzicht. Niet alleen werden de Bijbels in 294 talen overgebracht en verspreid; somtijds moest de taal zelve worden geschapen; maar ook dit is niet het voor naamste. Boven alles gewichtig is het feit, dat de volken der aarde, die een prediker noodig hebben, om te kunnen gelooven, den Bijbel, die voor ons het woord des Levens is, dien als zoodanig ontvangen, opdat het blijke het woord de behoudenis te zijn voor hunne zielen. Voor ons is de Bijbel de hoogste autoriteit; hij beslist in laatste instantie; wij erkennen geen gezag boven hem. Hij is dit voor hoogkerkelijken en laagkerkelijken (indien we deze alledaagsche uitdrukking mogen gebruiken), voor iedereen, die in Jezus naam het Evangelie van Jezus Christus verkondigt. Hij is het ook voor iedere geloovige, die zich niet kan inlaten met de geleerde kritiek onzer dagen. Opmerkelijk is het echter, hoe deze kritiek, waar zij afbreekt, later werd tentoongesteld in haar dwaasheid, zoodat b. v. waar de boeken, die zij heeft uitgemaakt, dat eerst in de tweede eeuw onzer jaartelling waren geschreven, in de eerste gevonden zijn te hebben bestaan! Zoo zal het ook met de andere aanvallen gaan; een beter wetenschap zal de valsche beschamen. Wij gaan van het middenpunt uit, om den buitencirkel te bereiken; de tegenstanders integendeel van den buitencirkel om, zoo mogelijk, het middenpunt te vernietigen. Zonder het bovennatuurlijke, kan er geen Goddelijke openbaring zijn en Christus, het middenpunt van onzen godsdienst

wordt ons niet door de kritiek bekend; Hij zelf openbaart zich aan ons.

Ik geloof in den geheelen Bijbel, het Oude en Nieuwe Testament, omdat ik in Christus geloof. De Bijbel brengt ons tot leven en overtuigt ons van Zijn Goddelijk gezag. Hij zelf getuigt daarvan en beroept zich daarop en wie Hem tegen spreekt ontkent Zijne goddelijke natuur. Er is thans een beweging in Europa, om dit gezag te ondermijnen en dit roept ons, die den Bijbel als Gods woord eeren tot dubbelen ijver, om het te verspreiden. en dit is een heerlijk voorrecht. Niet alleen in Europa, maar over geheel de wereld, dat Woord te mogen helpen verspreiden. Het moge waar zijn, dat menig exemplaar wordt gebracht, waar het geen nut sticht; maar wanneer en waar is dit niet het geval; in de natuur, bij de prediking? Maar de zielen der menschen, die verloren gaan door gebrek aan kennis; de behoefte aan vergeving en verlossing, die zich overal openbaart, roepen om hun het Woord van God te brengen, dat hen alleen kan helpen en verlossen, om hen bekend te maken met den liefdevollen Heiland en uit zijn mond het woord te vernemen, dat nooit door eenig ander is overtroffen: „Kom tot mij, gij allen, die vermoeid en belast zijt, en ik zal u ruste geven.“

Ds. F. W. MACDONALD begon met de resolutie te ondersteunen. Dat ze zou worden aangenomen leed geen twijfel. Hij wenschte echter dat de feiten, die de geschiedenis van het verlopen jaar in herinnering brengt, die bijna elk gebied des menschelijken levens op geheel de aarde raken, politiek, moraal, handel, geluk, ellende, de toekomst en het lot van ons geslacht in zijn diepste belangen, — in de verbeelding zijne hoorders worden ingeprent. Hij sprak hier van die verbeelding die de innerlijke beteekenis der dingen vat en bewaart, de sleutel grijpt, die haar

verborgenheden ontsluit. Door het woord Gods worden nieuwe elementen in het leven der natiën gewekt. Wij stellen, zoo zeide hij o. a., vertrouwen in de onmetelijke en onuitputtelijke kracht van dat Woord, om levend te maken 't geen waarmee het in aanraking komt. Wij weten wat het heeft uitgewerkt en uitwerken zal. Bovendien vindt het overal bondgenooten, in het hart des menschen; in zijn behoefte aan gemeenschap met God; in het schuldgevoel, in zijn smarten en wenschen, in het diepe, teedere, onbeschrijfelijke wezen onzer natuur. Bovenal, wanneer ik dit woord hier mag gebruiken, heeft het een bondgenoot in den Geest Gods, wiens voornaamste werk het hart des menschen tot voorwerp heeft en wiens voornaamste werktuig het woord van God is. Hij wees vervolgens op de aanvallen tegen het gezag der Schrift als iets wat geenszins nieuw kan heeten, maar ook op het gehalte, de zedelijke waarde van bestrijden. Maar het genootschap mengt zich niet in dezen strijd. De Bijbel blijft — blijkt altoos onmetelijk veel grooter dan al zijn tegenstanders, en terwijl er altoos onoplosbare moeilijkheden voor de wetenschap zullen blijven ten opzichte van dit Boek. Alle waarheden in ons Christelijk geloof blijven onverklaarbaar voor ons menschelijk begrip. Zoo de menschwording van Gods Zoon, de leer der voldoening en verzoening, zoo ook de goddelijke ingeving der Heilige Schriften; maar deze waarheden worden toch open zonder voorbehoud gepredikt. Zoo gaf de Heer Jezus aan degenen, die het verlangden geen buitengewoon teeken uit den hemel ten bewijze zijner zending; maar al zijn woorden en daden waren daarvan het bewijs. Evenzoo helpt en troost ons het woord Gods gedurende al de jaren van onzen arbeid en pelgrimstocht.

Het getuigenis van den Heere Jezus Christus zelf, omtrent het Oude Testament is bovendien het zekerst bewijs van de

goddelijke waarde daarvan, dat de geloovige kan verlangen. Dat getuigenis is door de geschiedenis van achttien eeuwen bevestigd. Zonder Christus, van wien het getuigt, is het O. T. een doode letter; een orgel zonder wind, zonder stem, zonder leven. In Christus' naam brengt het mij de verwachtingen, die Israel thans mist; het getuigt van Hem en het groote instrument vervult met zijn melodien geheel de wereld. De Wet, de Profeten, de Psalmen getuigen van onzen Heer en Meester Christus. Hij alleen doet de dooden ontwaken ten leven.

Nu volgde, nadat de resolutie was aangenomen, Ds. C. H. SPURGEON, die op zijn eigenaardige en welsprekende wijze eenige gedachten ontwikkelde, waarvan slechts het een en ander kortelijk kan worden weergegeven. Ook hij begon met het voorstel:

„Dat deze vergadering, God ootmoediglijk dankend voor de verspreiding van zijn woord en de daarop rustende zegeningen, Hem bidde om de middelen en personen, die het Genootschap kunnen in staat stellen de thans bestaande gelegenheden op de beste wijze te gebruiken om de Heilige Schriften in grooter aantal en in meerdere talen dan ooit te voren uit te reiken, ter voorziening in den grooten nood der wereld.

Allereerst wenschte hij getuigenis af te leggen van zijn eigen diepen eerbied voor het Boek, dat het genootschap verspreidt. Over 's menschen woord kan men denken zooals men wil; maar voor het Woord onzes levenden Gods beeft mijn ziel en zij heeft slechts lof.

Alle andere boeken zijn anders; zij missen den toon, de ziel, de majesteit, de diepte van dit wonderlijke boek. De Bijbel staat alleen; hij is eenig, omdat het Gods Boek is. Het is tegen alle kritiek bestand. Het staat de proef door, het

wordt verlichting in hen, die het aannemen, in alle omstandigheden des levens. Het is volkomen wonderlijk in 't geen het uitwerkt. Een oude vrouw wees hem eens haar Bijbel; hij vond telkens T. a. P. bijgeschreven; op zijn vraag, wat dit beteekende antwoordde zij: „tried and proved“, dat wil zeggen: beproefd en waar bevonden. Zoo gaat het iedereen, die het Boek als Gods woord gebruikt, onverschillig of hij op den troon zij, of in de keuken. In iedere omstandigheid brengt het nieuwe bewijzen voor zijn geschiktheid, om U alles te brengen wat gij daaruit behoeft. Wie zijn voorschriften nakomt vindt weder telkens opnieuw de bewijzen zijner goddelijke ingeving. De Bijbel is niet alleen een Boek; het is een kaars, een weg, een gids op den weg van gerechtigheid en vrede.

Ik wilde, zoo vervolgde hij, bij deze gelegenheid uiting geven aan een ernstige hope mijner ziel, die mij het Bijbelgenootschap doet lief hebben. Ik hoop namelijk, hoewel ik het bijna niet luid durf uitspreken, maar fluisterend zal zeggen, ik hoop somtijds dat de Bijbel alle geloovigen in Christus zal samenbrengen. Een ieder, hier tegenwoordig, heeft de kerk lief waartoe hij behoort; anders verlaat hij haar! maar niemand onzer heeft de verdeeldheid der Christenen lief. Wij zouden daaraan, indien het mogelijk was, een eind willen maken. Op welke wijze weet ik echter niet. Ik heb de eensgezindheid lief, maar elke poging om ze te bevorderen heeft altoos vernieuwde oneenigheid ten gevolge gehad. Wanneer wij allen het woord Gods zouden aannemen en verklaren dat wij alles wilden herroepen, wat daarmede niet overeenstemt; dat wij allen ons wilden beijveren, overeenkomstig Christus gebod te wandelen dan zouden wij ook tot elkander worden gebracht. Al wat één punt nadert, nadert ook tot elkander. O mocht het zoo worden door samen Gods woord nabij te komen.

Ik voor mij zie niet in, waarom wij daarbij niet in vele dingen zouden kunnen verschillen; want overtuigingen die volgens geweten, worden aangekleefd, waarom zouden wij die niet kunnen behouden? en nogthans zouden wij één punt hebben gevonden, waarin allen overeenstemmen. Ik heb een welgevallen in Gods Woord, ten opzichte de verwachting, dat de kerken gezamenlijk zullen terugkeeren tot het geloof, eenmaal den heiligen overgeleverd. Eerbied voor dat woord zal ons terugbrengen tot de oude waarheid, want Gods Woord is niet veranderd en het evangelie van Gods genade evenmin. Eer wij dus terugkeeren tot den onbewegelijken grondslag, komen wij terug tot de waarheid zelf, zooals zij in den aanvang werd geopenbaard. God geve, dat het alzoo moge geschieden.

Vervolgens wees hij op het gewicht van ons genootschap voor de zending. Het is een groot-zendinggenootschap. Het brengt overal het Evangelie; het is de vriend en helper van elk ander zendinggenootschap en van elken zendeling. Het bestuur wordt, doordien het telkens in aanraking komt met de ellende der heidenwereld, uitgedreven tot het gebed, en het vertrouwen op Gods bijstand. Het werk vormt de arbeiders en is hun tot zegen.

Daarom eindigt hij met een warm pleidooi, om het genootschap rijkelijk te steunen met giften en legaten. Geen beter gebruik van ons geld is denkbaar, dan tot het verspreiden van Gods Woord. Een N. T. is thans zoo goedkoop dat iedereen het moest koopen en weggeven; of liever zooveel mogelijk, flink ingebonden, duurzame exemplaren. Maar het genootschap moest bovendien worden geholpen voor de nieuwe uitgaven, den verkoop, de vertaling, de colportage van Gods woord. Bij dit genootschap moest van geen te kort sprake zijn. Een ieder geve naar vermogen; het gebruik van ons geld geeft eerst aan dat geld zijn waarde. Ge wordt rijk om mede te deelen aan het

verspreiden der hemelsche schatten van het Bijbelgenootschap.

Nu trad Ds. I. MC. NEILL op, een man om zijn welsprekendheid beroemd.

Hij begon met de motie van den vorigen spreker te steunen.

Daarna ontwikkelde hij de navolgende gedachten.

Een muilezel met Bijbels belast was naar Soudan heengezonden. Dit dier benijdde hij. Zeker vinden vele geleerden hier, dat men een ezel zijn moet, om zoo iets te wenschen; maar den Bijbel te verspreiden is een heerlijk werk. Ik weet wat b. v. in Londen geschiedt, waar hij onder de diepst gezonken bevolking wordt verspreid. Het Genootschap moet meer algemeen worden gesteund. Het is het middel, om het Woord des Levens, het hemelsch manna, op aarde uit te deelen onder de scharen aller volkeren. Dit brood moet worden uitgestrooid rondom hun tenten, opdat zij het kunnen oprapen en verzadigd worden. Even als het manna is de Bijbel voedsel, geestelijk voedsel; niet om over te redeneeren, maar om te worden gegeten. Het beste middel tegen den twijfel aan de waarheid des Bijbels is het toepassen der Bijbelsche waarheid in het leven; haar te brengen, waar troost verlangd wordt. Wat het Boek voor hem geweest was, was hem het zekerst bewijs voor de goddelijke ingeving. Hij had het als Gods Woord leeren eerbiedigen en gelooven en het had hem tot Christus gebracht. Overal zal het dezelfde uitwerking hebben, als in zijn vaderland, Schotland, waar de Bijbel de kracht en het middelpunt is van het Christelijk gezin. De wereld is thans gereed, om het te ontvangen. De natiën zitten als in waardschappen, als toen de Heer Jezus het brood uitdeelde onder de scharen. Wij moeten hun de manden brengen, vol van het brood des levens.

Ten slotte vergeleek hij den Bijbel bij

het brandend braambosch, dat Mozes aanschouwde. Op dezelfde wijze moet hij worden genaderd. Wie hem met een hoogmoedig, oneerbiedig doel nadert, voor dezen wordt het licht een vernielend bliksemvuur. Hij noemde toen Darwin, die zelf was geëindigd met te getuigen: „mijn geest is niets meer geworden dan een machine, die algemeene wetten vaststelt, als gevolgtrekking uit welbewezen feiten.“ God geve ons allen een heilige, eerbiedige geest bij het beschouwen van Gods openbaring, op de afstand, die ons betaamt. Hij eindigde aldus: „Niet in de verwonderlijke werken der natuur, in den Bijbel leeren wij het vleesch geworden Woord kennen. Christus is ons heerlijk Braambosch, want Zijn stem, de stem van Hem zelve, verzekert ons, dat wij in Zijn Woord alles zullen vinden, wat wij het meest noodig hebben te weten.“

De motie werd daarna met algemeene stemmen aangenomen. De voorzitter werd voor de leiding der vergadering bedankt, en daarop door hem met eenige woorden geantwoord.

DE DEKEN VAN RIPON sloot de samenkomst met het uitspreken van den zegen.

Mij dunkt de Lezers van dit blad zullen met genoeg van dit verslag hebben kennis genomen. Het waren verschillende stemmen, die werden vernomen; maar het was één melodie; de grondtoon van allen was, de Bijbel is het woord van onzen God; de Bijbel te verspreiden over geheel de aarde is het schoonste werk, ter Zijner verheerlijking en tot heil der menschheid, dat Zijne vrienden gezamenlijk kunnen ondernemen. Vinde daarom en in den geest ook ons Nederlandsch hulpgenootschap meer en meer belangstelling en steun bij allen, die den Bijbel als het Boek der Boeken, beminnen.

W. v. O. B.

VERSLAG VAN DE EERSTE ALGEMEENE VERGADERING
VAN DE NEDERL. AFDEELING VAN HET BRITSCH- EN
BUITENLANDSCH BIJBELGENOOTSCHAP OP DON-
DERDAG 20 MAART 1890 TE UTRECHT.

's Morgens ten 10 $\frac{1}{2}$ ure was in 't gebouw voor Kunsten en Wetenschappen eene vergadering van het Bestuur met de Correspondenten. Niet velen waren opgekomen, toch waren de besprekingen van zeer veel nut. Wenken werden gegeven omtrent den arbeid, vragen werden zoo goed mogelijk beantwoord, en den wensch uitgesproken dat de arbeid van de correspondenten gezegend zoude worden voor de Nederl. afdeeling.

Ten één ure werd er eene vergadering met afgevaardigden en belangstellenden gehouden, en door den Voorzitter den Heer van Oosterwijk Bruijn met gebed en het lezen van een gedeelte van Gods woord geopend. Voorts zegt de Voorzitter waarom wij dit werk ter hand hebben genomen, en waartoe het zal moeten leiden. Onze begeerte is in ons vaderland den arbeid van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap voort te zetten. 1. omdat het Ned. genootschap nog niet naar den wensch en aard van ons volk in al zijne behoeften kan voorzien, 2. omdat wij het verplicht zijn als een bewijs van dankbaarheid jegens onze Engelsche broederen die zooveel voor ons deden. 3. omdat wij ook de Bijbelverspreiding in onze koloniën door colportage wenschen te steunen en 4. omdat wij vooral het werk van het B. en B. genootschap door de geheele wereld hopen te kunnen bevorderen. De grondslag van dit alles moet wezen de gedachte dat de Bijbel

als Gods Woord, wel voldoende is Gods koninkrijk uit te breiden, ook zonder verdere toelichting. Wij hebben het slechts te verspreiden. Allen die in Nederland het Woord Gods lief hebben, kunnen zich met ons vereenigen om alzoo zoo lang dit noodig blijkt voor Nederland te blijven zorgen, en ook daarna nog als hulpgenootschap uit dankbaarheid Gods Woord te helpen verspreiden over de geheele aarde. Terwijl er nu een uitnemende Bijbel van het Nederl. genootschap is uitgegeven, blijkt toch dat er van het Britsch Bijbelgenootschap nog evenveel Bijbels gevraagd worden als in vroegere jaren en dit werk niet overbodig is geworden. Verschillende sprekers volgen nu en lokken een debat uit, waardoor het duidelijk wordt, dat dit werk nuttig en noodig is, en men met blijdschap mag opmerken, dat de belangstelling aanvankelijk aanwezig is. Reeds hebben zich een negentig correspondenten bereid verklaard in alle deelen van ons Vaderland in eigen kring te werken voor onze vereeniging en hopen wij dat dit getal langzamerhand nog zal worden vermeerderd. De agent van het Britsch- en Buitenl. Bijbelgenootschap de heer Grelinger mede ter vergadering tegenwoordig, geeft aan enkele belangstellenden verschillende inlichtingen, deelt voorts mede dat de gelden, die vroeger door hem voor het Britsch- en Buitenlandsch Genootschap geïnd werden, nu zullen worden ontvangen voor de Ned. afdeeling. Hij blijft

bereid zoover zijne krachten het toelaten, met raad en hulp bij te staan, en is gaarne genegen, om altoos waar zulks mocht blijken gewenscht te worden een woord ter opwekking tot dezen arbeid te gaan spreken. Van heengaan van het Britsch- en Buitenl. Bijbelgenootschap is nu vooreerst nog geen sprake. Het Hoofdbestuur te Londen wenscht dan eerst dit arbeidsveld te verlaten, wanneer het zal gebleken zijn, dat de Nederl. afdeeling goed en zeker zal kunnen voortgaan. Nu is er nog veel werk, door het verkoopen van Bijbels, die voortdurend in menigte worden verkocht en die men steeds bij voorkeur blijft begeeren. Zeer interessant zijn de mededeelingen over het werk van de Bijbelverspreiding in Amerika, Afrika en onze overzeesche bezittingen. De kosten tot nu meestal uitsluitend door Engeland gedragen, zijn zeer belangrijk te noemen en de groote getallen duiden dit zeer duidelijk aan. In 1882 bedroegen de kosten f 20.000. Wanneer men het verslag raadpleegt zal men met bewondering zien hoe veel door Engeland, bij wijze van giften en kollekten werd bijgedragen.

Na deze komt de secretaris, die tevens penningmeester is, aan het woord, en alhoewel hij nog weinig heeft om over te beschikken, en de uitgaven ook nog niet belangrijk zijn geweest, zoo doet hij toch mededeelingen over zijne ontvangsten en uitgaven. Daarna wordt het definitief Bestuur gekozen, en wordt de heer van Oosterwijk Bruijn tot Voorzitter benoemd en de heer W. H. J. van Heemstra te Driebergen tot Secretaris-Penningmeester. De heeren Professor Bavinck uit Kampen, Ds. v. Minnen uit Utrecht, Ds. Post van Blaauwkapel, de heer Stoové uit Amsterdam, Dr. Geesink uit Rotterdam en de heer J. van 't Lindenhout met Jhr. A. Th. M. van Asch v. Wijck uit Utrecht, blijven bestuursleden, terwijl voor den heer Roosmalen Nepveu, die bedankte, de heer H. Waller uit Amsterdam wordt benoemd.

De hh. Waller en Geesink nemen op zich van tijd tot tijd een blaadje uit te geven tot opwekking van meerdere belangstelling in deze zaak. Men blijft nog een wijle bijeen met het bespreken van verschillende belangen aan deze zaak verbonden, waarnevens de voorzitter de aanwezigen dank zegt voor hunne tegenwoordigheid en deze eerste algemeene vergadering met gebed wordt gesloten.

Utrecht, Aug. 1890.

W. v. OOSTERWIJK BRUIJN, *Voorz.*

W. H. I. VAN HEEMSTRA, *Secr.*

NB. De heer Ds. J. Post heeft zijne benoeming als bestuurlid niet aangenomen.

De heer H. GRELINGER, agent voor *Nederland van het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap* heeft zijn *jaarverslag* gericht: aan de vrienden van de verspreiding van Gods Woord over de gansche aarde.

Wij ontleenen daaraan de navolgende bijzonderheden. Hij schrijft o. a.:

„Uit dank en liefde tot de vrienden die een warm hart voor ons gewichtig werk hebben getoond, wil ik gaarne kort mededeelen, dat het afgelopen jaar weder rijk gezegend is geweest: 115,057 expl. van Gods Woord in 294 talen werden weder meer verspreid dan in het afgelopen jaar. Het totaal bedroeg 3,792,263. In 1880 was het 2,780,362 dus in tien jaren een millioen exemplaren meer. De uitgaven voor dit uitgebreide werk bedroegen f 2,730,793 de ontvangsten

-	2,544,924
dus een tekort van	f 185,878

Dit tekort is hoofdzakelijk door mindere legaten ontstaan, daarentegen zijn de vaste bijdragen met f 12000 toegenomen.

„Het is een verblijdend teeken, dat Christenen uit de Heidenen in China, Japan en Afrika ook hunne gaven tot verspreiding van den Bijbel onder de volkeren inbrengen.

„Is de afval en het ongeloof in alle Christenlanden helaas toenemende, hoe verblijdend is het dan dat in Roomsche en Heidensche landen Gods Woord des te meer ingang vindt. In Frankrijk, Spanje, Italië en Oostenrijk vindt de Bijbel ieder jaar meer vrienden, ook uit Rusland komen verblijdende berichten. De verkoop in dit land bedroeg in het afgelopen jaar 311,264 Expl., 21,014 Expl. meer dan in het vorige jaar.

„In ons land werden van het hoofddepôt te Utrecht afgeleverd: van 1 Maart 1888—1 Maart 1889

Bijbels.	N. Test.	Ged.
16,488	9344	1946

ten behoefte van
Nederlanders naar

het Buitenland 10,296 2166 539

„Het verlies op de verspreide Heilige Schriften *alleen in ons land* bedroeg in het afgelopen jaar f 7314.40

aan giften en contributiën

werd ontvangen - 1915.15

blijft dus verlies f 5399.25

„Wij leven in een tijd van ontzettende problema's, op staatkundig en maatschappelijk gebied, maar geen menschelijk vernuft is in staat deze op te lossen, alleen de eenvoudige kracht en de majesteit van het woord van God. Derhalve streeft het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap ernaar, het Woord onder alle volken der aarde te brengen. Daartoe trekken ruim 800 colporteurs door alle landen, en het is zeer belangrijk hunne eenvoudige verhalen te hooren. Nu eens zien wij deze moedige mannen door de woelige straten van Europeesche steden, of op de bevolkte

bazaars in het Oosten. Dan leidt hun pad over de bergen tusschen Italië en Frankrijk, en dan ontmoet gij hen in de woestijnen van Siberië en langs de rivieren van China. Dan spreken zij over het eene noodige met Hongaarsche boeren, dan met Perzen, met Joden en Arabieren in de woestijn; dan weder met de Fellahs aan den Nijl en dan ook met Maleiers en bewoners van Corea. Gij ziet hen de hutten en paleizen binnentreden in Noorwegen en Palestina, en gij vindt hen zitten onder de palmboomen van Hindostan.

„Het is nu bijna 90 jaar, dat het Bijbelgenootschap bestaat. Hoe klein begonnen, en hoe uitgebreid thans! Hoe veel veranderingen omtrent de beschouwing van den Bijbel heeft het in al die jaren onderhouden. Het is pal blijven staan bij het woord: „Alle schrift is van God ingegeven.”

„Moge de Nederlandsche Afdeeling hoe langer hoe meer ook den zegen onder vinden, dien het moedergenootschap nu reeds 90 jaar heeft mogen ontvangen!

„Om misverstand te voorkomen deel ik den vrienden mede, dat voortaan alle contribuanten van ons werk beschouwd worden als leden van de Nederlandsche Afdeeling. Het doel van de Afdeeling is, *niet ons werk in Nederland te bestendigen* 1) maar uit dankbaarheid ons te steunen wegens de weldaden nu bijna 45 jaar lang aan Nederland bewezen; te steunen in ons gewichtig werk onder alle volkeren der aarde.”

1) Hier zouden wij wenschen bij te voegen:

„Wanneer het blijken zou niet meer noodig te zijn, gelijk dit vooralsnog het geval is.”

(Red. der Meded.)

**Bijbel-Statistiek van het Britsch en Bui-
tenlandsch Bijbelgenootschap gedurende
de laatste 9 jaren in Nederland.**

Verspreiding hier te lande.			Holl. Bijbels naar andere landen		
Bijbels.	Testam.	Gedeelt.	Verlies.	gezonden	
16961	10725	5850	f	20.908	—, — 1882
17896	11941	5383	„	20.208	2.908 1883
18331	11216	6595	„	15.692	2.244 1884
18713	15487	5776	„	12.130	8.893 1885
17989	6350	4193	„	11.803	10.717 1886
18260	7470	4298	„	11.323	8.730 1887
19181	9813	2864	„	10.179	16.522 1888
16488	9344	1946	„	8.228	9.483 1889
16353	7645	1820	„	7.414	13.001 1890

Typ. ROELOFFZEN & HÜBNER, Amsterdam.
